

Joseph Knoxin romaani *The Smiling Man* (2018) kertoo murhasta ja miehestä, joka yrittää sen ratkaista. Murha on hyvin raaka, ja sisältää hyvin paljon yllätyksiä. Murhattua ei voida tunnistaa, sillä hän on hävittänyt kaikki jäljet itsestään. Aidan Waits tutkii murhaa samalla kun hänen menneisyytensä jahtaa häntä. Romaani on todella mielenkiintoinen, ja mielestäni erittäin onnistunut rikosromaani. Luin romaanin englanniksi, ja suosittelisin sitä todella paljon luettavaksi, jos kielitaitoa löytyy.

Romaanin henkilöhahmot ovat todella persoonallisia ja mysteerisiä. Päähenkilö Aidan on entinen huumeitten käyttäjä, ja sen vuoksi arvaamaton. Hän on häikäilemätön, mutta myös todella sympaattinen. Aidan työskentelee poliisina yövuorossa, eikä häntä arvosteta huumemenneisyyden vuoksi. Hänen pätevyytään kyseenalaistetaan todella paljon, mutta hänen saadessa parhaiten informaatiota irti murhasta, on hänet pakko pitää mukana. Murhatutkinnan lisäksi Aidan taistelee menneisyytensä kanssa, joka yllättäen on tullut hänen peräänsä monien vuosien jälkeen. Aidanin lisäksi romaanissa esiintyy hänen työparinsa Sully. Hän on suurikokoinen, vaikealuonteinen ja hyvin naisvihainen mies. Hän on hyvä työssään, mutta kiinnostuksen puute hidastaa töitten etenemistä. Romaanissa esiintyvät myös murhasta epäillyt, ja mielestäni he ovat romaanin kohokohta. Kaikki heistä ovat hyvin normaaleita, mutta syvemmälle päästäessä on heissä jotain vialla. Tämä tunne piti minua otteessaan romaanin loppuun asti, sillä lopputulos on kaikkea muuta kuin olin odottanut. Mielestäni romaanin henkilöhahmot ovat todella hyvin rakennettuja, sillä he ovat todella inhimillisiä, mutta samalla todella epäilyttäviä.

Romaanin juoni on monimutkainen, kuten rikosromaanin juonen voikin olettaa olevan. Pääosassa juonta on murhan tutkiminen ja syyllisen selvittäminen. Se osoittautuu monimutkaiseksi prosessiksi, sillä epäiltyjä on monia. Tämän lisäksi on muutamia sivujuonia. Ensimmäiseksi on yksi Aidanin tapauksista, jonka hän saa selvitettyväkseen. Miestä epäillään nuoren naisen kuvaamisesta, ja nainen itse vastustaa poliisin avun saamista. Tätä hoitaessaan Aidan saa lisää informaatiota murhasta, mutta samalla lisää vaikeuksia itselleen, sillä naista kuvannut mies on yleisesti poliisin suojeluksessa. Aidanin täytyykin keksiä, kuinka ratkaista tapaus lopullisesti. Tämän ohella on myös sivujuoni, joka on kytköksissä Aidanin menneisyyteen. Menneisyyden palatessa kirjaimellisesti hänen luokseen, täytyy hänen keksiä, kuinka ratkaista sekin joutumatta itse vaaraan. Kaikki näistä huipentuvat lopussa, jolloin kaikki ratkeaa. Mielestäni juoni on todella erinomaisesti kirjoitettu, ja odotin loppuun pääsemistä todella paljon. Sivujuonten tuoma lisä oli todella hienoa, sillä se loi lisää jännitystä pääjuoneen.

Luin romaanin englanniksi, ja yrittäessäni katsoa, löytyykö sitä suomeksi, en huomannut mitään. Romaani ei ole mikään helppolukuisin, joten se soveltuu paremmin lukijoille, jotka ymmärtävät englantia hyvin. Romaanissa esiintyy myös runsaasti terminologiaa, mikä voi aiheuttaa hankaluuksia sitä lukiessa. Henkilökohtaisesti en ymmärtänyt aivan kaikkea, varsinkaan jos terminologia liittyi poliisipiiriin, mutta se ei vähentänyt lukukokemuksen mielenkiintoisuutta yhtään.

Antaisin romaanille arvosanaksi 3/5, sillä se oli lukukokemuksena erinomainen, mutta silti siitä puuttui jotain. Loppuratkaisu oli hieman kaukaa haettu, vaikkakin arvattavissa, jos älykkyyttä siihen löytyy. Romaanin juoni on mielestäni hyvin rakennettu, ja henkilöhahmotkin olivat monipuolisia. Suosittelisin romaania lukijoille, joilta ensinnäkin löytyy kielitaitoa, sillä romaani tosiaan on englanniksi. Suosittelisin romaania toiseksi lukijoille, jotka pitävät rikoskirjoista. Sen lisäksi, romaani sopii lukijoille, jotka haluavat nähdä rikoskirjallisuuden pimeämpää puolta.